A°. 1830. N°. 24.

SURINAAM- SCHE KRANT.

DINGSDAG, DEN 23sten MAART.

PUBLICATIE.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal het aan Ons van belang is voorgekomen, dat de verordeningen bij welke in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen strafbepalingen tegen feitelijke geweldadigheden, als, vechterijen, slagerijen en verwondingen, zijn daargesteld, door andere wettelijke beschikkingen, meer overeenkomende met den geest des tijds en de begrippen eener gezonde lijfstraffelijke wetgeving, worden vervangen;

ZOO is het, dat Wij, met afschaffing van de tot dus verre deswegens in alle de Nederlandsche West-Indische Bezittingen gebruikelijke Wetten, Ordonnantien of Reglementen, hebben goedgevonden en verstaan te statueren, gelijk Wij doen bij dezen:

Art. 1.

Door *feitelijke geweldadigheden* worden verstaan alle zoodanige bedrijven, waardoor aan iemand slagen, klappen, stooten, schoppen, wonden, kwetsingen, kneuzingen, beten of eenige andere dergelijke beleediging, schoon ook niet met name in dit artikel opgenoemd, worden toegebragt.

Art. 2.

De feitelijke geweldadigheden worden geacht te zijn *gequalificeerd* of *eenvoudig*.

Art. 3.

De feitelijke geweldadigheden worden voor gequalificeerd gehouden — of

1. door de plaats waar dezelve zijn bedreven — of
2. door de personen, tegen welke dezelve zijn gepleegd — of
3. door de gevolgen welke dezelve gehad hebben — of
4. door de hulpmiddelen, van welke men zich bij het ondernemen of het ten uitvoer brengen van dezelve heeft bediend — of
5. door de omstandigheden, welke met dezelve zijn gepaard gegaan.

Art. 4.

Tot de eerste soort behooren alle feitelijkheden, die bedreven zijn:

a. op of in het onroerend eigendom van den beleedigden, of ook in de woning van den beleedigden, of op eenigen tot die woning behoorenden en daarmede een geheel uitmakenden grond.

b. In eenig aan den erkenden openbaren Eeredienst toegewijd gebouw, gedurende den tijd, dat in hetzelve eenige Eeredienst wordt uitgeoefend.

c. In eenig lands of gemeente-gebouw, tot eenig deel der openbare administratie bestemd, of op het bijzonder kantoor of bureau van eenigen openbaren ambtenaar, gedurende den tijd, dat hij, of wel deszelfs geëmploijeerden en suppoosten zich aldaar onthouden, en zulks zonder onderscheid, of dezelve feitelijkheden tegen deze ambtenaar, deszelfs geëmploijeerden of suppoosten, of wel tegen eenigen anderen zich aldaar bevindenden persoon zijn gerigt geweest.

Art. 5.

Al degenen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan de feitelijke geweldadigheden in het voorgaande artikel opgenoemd, zullen gestraft worden met gevangenzetting, die niet minder zal mogen zijn dan van *twee* maanden, en den tijd van *acht* maanden niet zal mogen te boven gaan.

Art. 6.

Tot de tweede soort der *gequaliceerde* feitelijke geweldadigheden behooren de zoodanige, welke gepleegd worden:

a. tegen openbare beambten, terwijl dezelve zich onledig houden in de uitoefening van hunne functien.

b. Door kinderen tegen hunne Moeder, en tegen hunnen wettigen Vader.

c. Door gemanumitteerden tegen de genen, welke hen hebben vrijgegeven.

d. Door personen, die tot den slavenstand behooren tegen personen, die niet tot denzelven stand behooren.

Art. 7.

Al degenen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan de feitelijke geweldadigheden in het voorgaand artikel sub. litt. *a*, *b* en *c*, opgenoemd, zullen gestraft worden met gevangenzetting welke niet minder zal mogen zijn, dan van *vijf* maanden, en den tijd van *twee* jaren niet zal mogen te boven gaan; wordende ten aanzien van de feitelijkheden, bij het voorgaand artikel vermeld sub. litt. *d.*, gerefereerd tot het gene hierna in art. 17 van de feitelijkheden door personen tot den slavenstand behoorende gepleegd, nader zal gezegd worden.

Art. 8.

Tot het derde soort der *gequalificeerde* feitelijke geweldadigheden behooren de zoodanige welke:

a. den dood des beleedigden hebben te weeg gebragt, of ten gevolge gehad: immers daartoe eene indirecte aanleiding hebben opgeleverd.

b. welke, zonder den dood des beleedigden ten gevolge gehad te hebben, niettemin denzelven hebben verminkt, of van een of meer van deszelfs ledematen of gedeelten van die hebben beroofd.

c. welke, zonder den dood des beleedigden of eene verminking of berooving van een of meer van deszelfs ledematen of gedeelten van dien, ten gevolge te hebben gehad, niettemin zoodanige uitwerking op het ligchaam van den beleedigden hebben te weeg gebragt, dat hij gedurende meer dan *acht* dagen, ten gevolge van het door hem ondergaan feitelijk geweld, genees- of heelkundige hulp heeft benoodigd gehad, of wel gedurende een gelijk tijdvak buiten staat is geweest tot het waarnemen van zijne gewone beroepsbezigheden.

Art. 9.

Al degenen welke zich schuldig of medepligtig maken aan de *gequalificeerde* feitelijke geweldadigheden in het voorgaande artikel sub. litt. *a.* opgenoemd, zullen, voor zoo verre dezelve niet blijken ondernomen te zijn met geleider lage, of met het blijkbaar opzet om den beleedigden van het leven te berooven, gestraft worden met gevangenzetting, welke niet minder zal mogen zijn dan van *een*, en niet meer dan van *vijftien* jaren, hetzij met of zonder verklaring van eerloosheid; — of ook, naar bevind van zaken, ter beoordeeling des Regters, met dwangarbeid voor den tijd van niet minder dan *een* jaar, en niet meer dan *tien* jaren.

Art. 10.

Al degenen welke zich schuldig of medepligtig maken aan de *gequalificeerde* feitelijke geweldadigheden, opgenoemd in art. 8. sub. litt. *b.* zullen gestraft worden, met gevangenzetting van niet minder dan *zes* maanden, en niet meer dan *tien* jaren; of ook naar bevind van zaken, ter beoordeeling des Regters, met dwangarbeid voor den tijd van niet minder dan *zes* maanden, en niet meer dan *vijf* jaren.

Art. 11.

Al degenen welke zich schuldig of medepligtig maken aan de *gequalificeerde* feitelijke geweldadigheden, opgenoemd in art. 8. sub. litt. *c.* zullen gestraft worden met gevangenzetting, welke niet minder zal mogen zijn, dan van *vier* maanden, en niet meer dan van *een* jaar.

Art. 12.

Tot de vierde soort der *gequalificeerde* feitelijke geweldadigheden behooren de zoodanige, welke, hoezeer geen der gevolgen gehad hebbende in art. 8 opgenoemd, niettemin zijn ondernomen, of ten uitvoer gebragt door middel van eenig werktuig of voorwerp, in staat, om, onder aanwending van de noodige kracht aan zijde van den beleediger, eenig ligchamelijk letsel aan den beleedigden toe te brengen, als: schietgeweer, stokken, messen, degens, steenen; huisgeraad, gereedschap en andere daarmede gelijkstaande zaken.

Art. 13.

Al degenen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan de *gequalificeerde* feitelijke geweldadigheden in het voorgaand artikel opgenoemd, zullen gestraft worden met gevangenzetting van niet minder dan *eene* maand, en niet meer dan *zes* maanden.

Art. 14.

Tot de vijfde soort der *gequalificeerde* feitelijke geweldadigheden behooren de zoodanige, welke zijn voorafgegaan, vergezeld of onmiddellijk achtervolgd door moedwillige bedrijven of baldadigheden, de kennelijke strekking hebbende, om onrust te verwekken en schrik en vrees onder de goede ingezetenen te verspreiden, mits dezelve bedrijven of baldadigheden door de schuldigen, of medepligtigen aan dezelve feitelijke geweldadigheden zijn ondernomen of ten uitvoer gebragt.

Art. 15.

Al degenen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan de *gequalificeerde* feitelijke geweldadigheden, in het voorgaand artikel, opgenoemd, zullen gestraft worden met gevangenzetting voor niet minder dan *drie* maanden en niet meer dan *negen* maanden.

Art. 16.

Wanneer echter, eenige feitelijke geweldadigheid, mogt plaats gehad hebben ter gelegenheid van zamenrottingen met misdadige oogmerken, of van zamenspanningen, oproer en wederstand tegen wettig geconstitueerde autoriteiten, zullen de twee voorgaande artikelen van geene toepassing mogen zijn, maar zullen de schuldigen en medepligtigen als dan geacht worden *openbaar geweld* en *muiterij* te hebben gepleegd, en als zoodanig worden gestraft.

Art. 17.

Personen tot den slavenstand behoorende, aan de *gequalificeerde* feitelijke geweldadigheden opgenoemd in art. 4, 6, 8 sub. litt. *b.* en *c.*, art. 12 en 14, zich schuldig of medepligtig makende, zullen gestraft worden met dwangarbeid, hetzij op eenigen openbaren grond of etablissement, hetzij op den grond of het eigendom van derzelver meesters of gezagvoerders, en zulks voor zoo veel tijds, als voor de onderscheidene soorten dezer misdaden in art. 5, 7, 10, 11, 12, 13 en 15 dezer publicatie is aangewezen; zullende deze straf steeds moeten worden voorafgegaan door eene correctie van meer dan honderd slagen.

Art. 18.

Personen tot den slavenstand behoorende, aan de *gequalificeerde* feitelijke geweldadigheden opgenoemd in art. 8. sub. litt. *a.* zich schuldig of medepligtig makende, zullen, voor zoo verre deze geweldadigheden zijn gepleegd tegen personen niet tot den slavenstand behoorende, met den dood gestraft worden.

Art. 19.

Wanneer onderscheidene qualificatien zich in een en hetzelfde misdrijf mogten vereenigen, zoo dat hetzelve niet blootelijk in de termen van één, maar van twee of meer der bovenvermelde artikelen mogt vallen, zal alleen dat artikel, bij de toepassing der straf in aanmerking mogen komen, hetwelk bij vergelijking de hoogste straf aan de hand

geeft, zoo dat bij voorbeeld, die in het huis van den beleedigden denzelven met een stok slaat, zonder de gevolgen in art. 8 opgenoemd, te weeg te brengen, niet zoude behooren gestraft te worden naar art. 13, maar naar art. 5, en dat de gene, die in het huis van den beleedigden denzelven een slag toebrengt, die hem voor meer dan *acht* dagen genees- of heelkundige hulp doet behoeven, of gedurende hetzelve tijdvak aan zijne gewone beroepsbezigheden onttrekt, niet zoude moeten gestraft worden overeenkomstig art. 5, maar ingevolge art. 11.

Art. 20.

Voor *eenvoudige* feitelijke geweldadigheden zullen gehouden worden alle misdrijven van dien aard, welke noch ten aanzien van de plaats waar dezelve zijn bedreven, noch ten aanzien van de personen, tegen welke dezelve zijn gepleegd, noch ten aanzien van de gevolgen welke dezelve gehad hebben, noch ten aanzien van de hulpmiddelen, van welke men zich bij het ondernemen, of het ten uitvoer brengen van dezelve heeft bediend, noch ten aanzien van de omstandigheden welke met dezelve zijn gepaard gegaan, tot eenige der soorten behooren in art. 3. opgenoemd.

Art. 21.

Al degenen, welke zich schuldig of medepligtig maken aan *eenvoudige* feitelijke geweldadigheden, zullen gestraft worden met gevangenzetting voor ten minsten *drie* of ten meesten *acht* dagen, of ook met eene geldboete, welke niet minder zal mogen zijn, dan *Vijf en Twintig Gulden*, doch de som van *Twee Honderd Gulden* niet zal mogen te boven gaan; zullende deze straffen hetzij te zamen, hetzij afzonderlijk, naar gelang van omstandigheden ter beslissing van den Regter, mogen worden opgelegd.

Art. 22.

Personen tot den slavenstand behoorende zich aan *eenvoudige* feitelijke geweldadigheden schuldig of medepligtig makende, zullen gestraft worden met gevangenzetting in boeijen voor niet minder dan *acht* dagen, of met eene correctie door slagen, of tot beide te zamen; zullende het getal der aan dezelve toe te deelen slagen niet minder mogen zijn dan van *Vijf en Twintig*, doch dat van *Vijf en Zeventig* niet mogen te boven gaan.

Art. 23.

Die zich aan feitelijke geweldadigheid schuldig maken, ten gevolge van moedwillige terging of baldadige kwelling, hetzij met woorden, hetzij met daden, gepleegd door den genen, tegen wien dezelve feitelijke geweldadigheid is gerigt of bedreven geworden, of die aan eenen anderen verwondingen, kwetsingen, of eenig ander ligchamelijk letsel toebrengen, ten gevolge van onvoorzigtigheid, onachtzaamheid of onbehoedzaamheid, zullen met niet meer dan het *minimum* der op dezelve, naar de in deze publicatie voorkomende onderscheidingen, bepaalde straffen, mogen gestraft worden: mits zoodanige terging en kwelling onmiddelijk aan de gepleegde geweldadigheden zij voorafgegaan, of daartoe aanleiding mogten gegeven hebben, en naar regten voldoende mogten bewezen zijn.

Art. 24.

In de gevallen bij het voorgaand artikel vermeld, zal het den Regter vrijstaan, om, wanneer de omstandigheden bijzonder verzachtend mogten zijn, de straf tot beneden het daarbij bepaalde *minimum* te verminderen. Hij zal zelfs in dezelve gevallen, zonder onderscheid of de gepleegde feitelijke geweldadigheden uit haren aard tot de eenvoudige, dan wel tot de *gequalificeerde* behooren, de straf van gevangenzetting in die van geldboete mogen verwisselen; zullende echter de straf van gevangenzetting nimmer minder mogen zijn dan van *een* dag, en de geldboete nimmer minder dan van *Vijf Gulden*; terwijl het getal der toe te deelen slagen, voor zoo verre de Regter deze straf in de bedoelde gevallen mogt willen opleggen, nimmer minder dan *zeven* zal mogen bedragen; — wanneer de Regter van da bevoegdheid, aan hem in het tegenwoordig artikel toegekend, gebruik maakt, zullen de verzachtende omstandigheden welke daartoe aanleiding hebben gegeven, uitdrukkelijk in het vonnis moeten vermeld worden.

Art. 25.

Die door moedwillige terging of baldadige kwelling, zoodanig als bij art. 23 is aangeduid, aanleiding gegeven hebben tot het plegen van feitelijke geweldadigheden, zullen als *medepligtig* aan dezelve misdrijven beschouwd en mitsdien gestraft worden overeenkomstig dezelfde artikelen, als welke, naar aanleiding van de boven opgegevene onderscheidingen, op den beleediger van toepassing zijn, onverlet evenwel de bevoegdheid van den Regter, om bij die toepassing de straf ten aanzien van zoodanige medepligtigen, naar bevind van omstandigheden, hetzij zwaarder hetzij ligter te bepalen dan de straf, waarin de beleediger wordt verwezen.

Art. 26.

Voor moedwillige terging en kwelling zullen echter geenzins gehouden worden bestraffingen, toegevoegd of opgelegd door degenen, welke, hetzij ten gevolge van natuurlijke, hetzij van maatschappelijke betrekkingen, eerbied, ontzag of gehoorzaamheid van den bestraften mogen vorderen, ten zij door dezelve bestraffingen verregaand misbruik van magt mogt plaats gehad hebben, hetgene zal staan ter beoordeeling des Regters.

Art. 27.

Wanneer bij het onderzoek der zaak duidelijk mogt blijken, dat de misdrijven in deze publicatie opgenoemd, zijn gepleegd ter afwering van feitelijkheden door een of meer der middelen, in art. 1 opgenoemd, of wel ter verdediging van het leven, de gezondheid, de eerbaarheid, of veiligheid van hem die het misdrijf heeft gepleegd, of van eenen of meer zijner huisgenooten; of ook, wanneer het feit is gepleegd ter verdediging, bescherming of beveiliging van het eigendom des daders of dien zijner huisgenooten, zal de beklaagde van alle schuld worden vrijgesproken, mits hij naar het oordeel des Regters, de grenzen eener noodzakelijke zelfverdediging niet hebbe overschreden.

Art. 28.

De grenzen eener noodzakelijke zelfverdediging zullen geacht worden nimmer te zijn overschreden, wanneer de feitelijke geweldadigheden gestrekt hebben ter verdrijving of afwering van, of beveiliging en verdediging tegen die genen:

1. welke bij nacht diefstal plegen, of door braak, in of overklimming, of andere middelen trachten te plegen, hetzij dezelve al dan niet zijn gewapend.
2. welke bij dag diefstal plegen of trachten te plegen, mits zijnde gewapend; zullende onder *wapens* verstaan worden alle voorwerpen aangeduid in art. 12.
3. welke hetzij al of niet gewapend, ten getale van *drie* of meer personen, hetzij bij dag of nacht, schennis van eigendom aanrigten, of zulks trachten te doen.
4. welke zich zonder de toestemming des bewoners in eenig bewoond huis of erf, of gedeelte van dien begeven hebbende, bij nacht aldaar gevonden worden, en, na deswegens aangemaand te zijn, zich niet goedwillig aan de bewoners, of degenen die hen aldaar aantreffen overgeven.
5. die op het bedrijven van eenige misdaad betrapt zijnde, zich feitelijk en met geweld tegen hunne aanhouding of apprehensie verzetten; zullende dienvolgens alle feitelijke geweldadigheden, bewijsselijk in de termen van dit artikel vallende, ophouden strafbaar en mitsdien vervolgbaar te zijn.

Art. 29.

Wanneer de Regter mogt oordeelen dat in de gevallen bij art. 27 vermeld, de grenzen eener noodzakelijke zelfverdediging mogten zijn overschreden, zullen de gepleegde feitelijke geweldadigheden gestraft worden overeenkomstig art. 23, of wel, de omstandigheden zulks gedoogende, overeenkomstig art. 24 der tegenwoordige publicatie.

Art. 30.

Feitelijkheden, welke gestrekt hebben om eenen anderen tot het plegen van feitelijke geweldadigheden uit te lokken, zullen, hetzij door de laatste de grenzen eener noodzakelijke zelfverdediging al dan niet zijn overtreden, gestraft worden met zoodanige straffen, als naar gelang der in deze publicatie opgegevene onderscheidingen op dezelve, zullen geacht worden van toepassing te zijn.

Art. 31.

Het voorgaand artikel zal echter niet van toepassing zijn op de zoodanigen, welke zich omtrent degenen, die aan hun, hetzij door natuurlijke hetzij door maatschappelijke betrekkingen zijn ondergeschikt, eenige feitelijkheden mogten hebben veroorloofd, voor zoo verre namelijk dezelve feitelijkheden, naar het oordeel des Regters zullen kunnen beschouwd worden, als eene noodzakelijke ontwikkeling van het aan hun over hunne ondergeschikten toegekend gezag, en zij mitsdien daardoor de perken van hunne magt niet zullen hebben overschreden.

Art. 32.

Wanneer onderscheidene personen tot het plegen van feitelijkheden hebben geconcurreerd, of daaraan deel hebben genomen, en dezelve feitelijkheden ten aanzien van eenige beklaagden kunnen beschouwd worden als eenvoudig, en ten aanzien van andere als *gequalificeerd*, zullen niettemin alle beklaagden uithoofde van de connexiteit der zaak moeten te regt staan voor den Regter, die, volgens de wet, met de kennisneming der *gequalificeerde* feitelijke geweldadigheden is belast.

Art. 33.

Wanneer bij het onderzoek van eenig in deze publicatie opgenomen misdrijf mogt blijken, dat hetzelve met hoogere straffen behoort te worden achtervolgd, dan waartoe den Regter, wiens beoordeeling en beslissing omtrent hetzelve is ingeroepen, bevoegd is, zal hij zich ter afdoening der zaak incompetent moeten verklaren en dezelve renvoijeren, waar het behoort.

Art. 34.

Wanneer bij het onderzoek van eenig in deze publicatie opgenomen misdrijf mogt blijken, dat hetzelve, hetzij uit den aard van het misdrijf als zoodanig, hetzij wegens de verzachtende omstandigheden, onder welke het is gepleegd, met mindere straffen behoort te worden achtervolgd, dan die, welke de competentie des Regters bepalen, wiens beoordeeling en beslissing omtrent hetzelve is ingeroepen, zal deze niettemin bevoegd zijn, deze zaak af te doen, en op dezelve de mindere straffen toepassen.

Art. 35.

De Hoofd-Ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen met de handhaving der Policie belast, *ambtshalve* verpligt zijnde, op dezelve te inquireren, zullen zoodra hun het plegen van eenig feitelijk geweld door het publiek gerucht of anderzins, ter ooren komt, gehouden zijn, daaromtrent onverwijld de noodige onderzoekingen in het werk te stellen, zonder daaromtrent eenige aanklagte of kennisgeving af te wachten; als waarvan de vervolging en het onderzoek van geenerlei misdrijf mag afhankelijk worden gemaakt.

Art. 36.

De verzoening of bevrediging tusschen den beleediger en den beleedigden zal geene belemmering of oponthoud mogen toebrengen aan de vervolging en het onderzoek, waarmede de gemelde Ambtenaren, uit hoofde van het gepleegde feitelijk geweld zijn belast, behoudens de bevoegdheid van den Regter, om op deze verzoening of bevrediging bij het te geven vonnis het noodige regard te slaan.

Art. 37.

De Medicinae Doctores en Chirurgijns in de Nederlandsche West Indische Bezittingen, zullen gehouden zijn, van alle contusien, verwondingen, fracturen, of ander dergelijk letsel, ter welker examinatie of verband zij zijn werkzaam geweest, en welke klaarblijkelijk het gevolg zijn van eenig feitelijk geweld, onverwijld, immers zoo spoedig de omstandigheden toelaten, een behoorlijk relaas aan de Hoofd-Ambtenaren met de handhaving der Policie in de respective Nederlandsche West-Indische Bezittingen belast in te dienen, ingeval van nalatigheid zullen dezelve telken reize verbeuren eene boete van *ƒ* 50.

Art. 38.

Alle Herbergiers, Tappers, Koffijhuis en Biljardhouders, zullen gehouden zijn van alle feitelijkheden, welke in de tot het drijven dezer neringen bestemde gebouwen of op de daartoe behoorende erven, mogten voorvallen, onverwijld, immers binnen de *vier- en twintig* uren, aan de Hoofd-Ambtenaren met de handhaving der Policie in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen belast, kennis te geven, op pœne dat

(*Zie verder het Bijvoegsel.*)

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.

BIJVOEGSEL
TOT DE
SURINAAMSCHE KRANT.
DINGSDAG, DEN 23sten MAART.

dezelve als medepligtig aan dezelve feitelijkheden zullen worden aangemerkt.

Art. 39.

De Agenten van Policie, Dienaren der Justitie, Veldwachters of andere Policie-beambten in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zullen de bevoegdheid hebben om de personen, het zij vrije, het zij slaven, welke zij op de openbare straten of wegen, slaande of vechtende of met feitelijkheden, anderen of elkander bedreigende mogten aantreffen, en die, na deswegens door hun aangemaand te zijn, niettemin in dit bedrijf continueren, of daarmede ook ophoudende, niettemin voortgaan met het verwekken van rumoer of burengerucht, of die ook ter zoodanige gelegenheid feitelijk tegen hen zich verzetten, aan te houden en in verzekerde bewaring te brengen, onder gehoudenheid van daaromtrent onverwijld aan de Hoofd-Ambtenaren met de handhaving der Policie belast, rapport te doen en onder de last van verantwoordelijkheid, wanneer het blijken mogt dat zij zoodanige personen, te onregt of zonder genoegzame redenen, mogten hebben aangehouden.

Art. 40.

De strafbepalingen in deze Publicatie voorkomende zullen van toepassing beginnen te zijn, wat de kolonie *Suriname* betreft, met den *Eersten* April aanstaande, en in de overige Nederlandsche West-Indische Bezittingen, *veertien* dagen na dat deze Wet in dezelve zal zijn gepubliceerd; zoodanig dat ten aanzien van feitelijke geweldadigheden, welke na voorschreven tijdstippen mogten voorvallen, ingevolge den inhoud der tegenwoordige publicatie zal moeten worden te werk gegaan.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements Blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo*, den 16 Maart, 1830, het achttiende jaar van Zijner Majesteits Regering.

CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De algemeene Secretarie,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd en geaffigeerd den 17 Maart daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

PARAMARIBO, *22 Maart, 1830.*

De *aanwending van zout* bij eene *beroerte* is op nieuw erkend geworden. Een pastoor te Montauban, bij eene vrouw geroepen zijnde die eene beroerte had gekregen, vond haar buiten kennis, zonder beweging, den mond open, en het gereutel in de keel kondigde een spoedigen dood aan. Hij nam een handvol keukenzout en werpt dezelve in den mond. De zieke sluit eenige oogenblikken daarna den mond, opent de oogen en doet dezelve weder digt. Na verloop van een kwartier uur krijgt zij haar bewustzijn en de spraak terug, en drie dagen daarna kon zij hare gewone werkzaamheden weder hervatten.

Uit eenen staat, die dezer dagen is bekend gemaakt, blijkt, dat van de 169,000 huurhuizen te Parijs, 96,000 beneden de 150 franken verhuurd, en 30,000 als arm opgeteekend zijn; twee arrondissementen van de stad hebben 1 arme op 4 menschen, in de hospitalen zijn 7000 bedden bijna aanhoudend bezet; in 8 dier huizen worden 8000 grijsaards of arme zieken verpleegd; in de gestichten der moeder-maatschappijen worden 6000 vrouwen bestendig onderhouden; de maatschappij van weldadigheid zorgt bovendien voor 15 tot 1800 arme zieken.

Men verzekert, dat de commissarissen van politie, die dezer dagen te Parijs afgezet zijn, zulks te wijten hebben aan hunnen te geringen ijver in het opsporen van borstbeelden en portretten van den hertog van *Reichstadt* en het zoeken naar verboden wapenen.

— In het hotel Frascati, in de rue de Richelieu, waar eene bank gehouden, en gewoonlijk om grof geld gespeeld wordt, heeft een Engelschman een pakje bankbriefjes, ten bedrage van twintig duizend francs van de tafel gegrepen en is daarmede uit eene raam op de Boulevard gesprongen. Hij werd spoedig daarna gevat; doch de bankbriefjes waren niet meer te vinden.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.